31. வெகுளாமை

301. *செல்லிடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பான் அல்லிடத்துக்*
காக்கினென் காவாக்கா லென்

செல்லுபடியாகின்ற இடத்தில் கோபத்தைச்
செலுத்தாமல் இருப்பவனே சினங் காப்பான் !
செல்லாத இடத்தில் கோபத்தைச்
செலுத்தினால் என்ன ? செலுத்தாவிட்டால் தான் என்ன ?

302. *செல்லா இடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்தும்*
இல்லதனின் தீய பிற

செல்லுபடியாகாத இடத்தில் கோபத்தைச்
செலுத்துவது தீங்கு விளைவிக்கும் !
செல்லுகிற இடத்தில் கோபத்தை
செலுத்துவதும் அதை விடத் தீது !

303. *மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுந் தீய*
பிறத்தல் அதனான் வரும்

எவரிடத்திலும் சினம் கொள்வதை
எப்படியும் மறந்து விட வேண்டும் !
என்றும் அதனால் தீயவை வருதலால் !

304. *நகையும் உவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்தின்*
பகையும் உளவோ பிற

முக மகிழ்ச்சியையும் மன மகிழ்ச்சியையும்
முழுதும் அழிக்கின்ற சினத்தை விட
முழு முதற் பகை வேறேதும் உண்டோ ?

305. *தன்னைத்தான் காக்கின் சினங்காக்க காவாக்கால்*
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்

நம்மை நாம் காத்துக்கொள்ள வேண்டுமெனில்
நம் கோபத்தை நாம் கட்டுப்படுத்த வேண்டும் !
நம் கோபம் கட்டுப்பாடற்றுப் போனால் – அது
நம்மையே அழித்துவிடும் !

306. *சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி இனமென்னும்*
ஏமப் புணையைச் சுடும்

சினங் கொண்டவரை மட்டுமல்ல தன்னுடன் சேர்ந்தோரையும்
சினமென்னும் நெருப்பே அழிக்கும் ! அதனால்
சிற்சில துன்ப காலங்களில் பாதுகாக்கும்
சிறு தோணி போன்ற சுற்றமும் அழியும் !

307. *சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு*
நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று

நிலத்தைக் கையால் அறைந்தால்
நிச்சயம் கை தான் வலிக்கும் !
சினத்தைக் கைக் கொண்டவனுக்கு
சிறிதும் தப்பாது அதே நிலையே !

308. *இணரெரி தோய்வன்ன இன்னா செயினும்*
புணரின் வெகுளாமை நன்று

கொழுந்து விட்டு எரியும் நெருப்பைக்
கொண்டு சுடுகின்ற துன்பத்தைக்
கொடுப்பவர்களிடத்தும் கூட சினத்தைக்
கொண்டு செலுத்தக் கூடாது !

309. *உள்ளிய தெல்லாம் உடனெய்தும் உள்ளத்தால்*
உள்ளான் வெகுளி யெனின்

உள்ளத்தில் வெகுளி எனும் சினத்தை
உண்டாக்காமல் இருந்தால்
உள்ளத்தில் நினைத்ததெல்லாம்
உடனடியாகக் கிட்டும்; உயர்வு எட்டும் !

310. *இறந்தார் இறந்தா ரனையர் சினத்தைத்*
துறந்தார் துறந்தார் துணை

இறுதி வரை எல்லையற்ற சினம் கொள்பவர்
இறுதிப் பயணம் மேற்கொள்ளும் இறந்தவர் ஆவர் !
அறவே சினத்தை துறந்தவர்
அறவழி நடக்கும் முற்றும் துறந்த துறவியாவார் !